

عنوان مقاله:

کاوشی در تاریخ فرهنگی تغذیه در ایران

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی فرهنگ و هنر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

رسول محسن زاده - دکتری مردم شناسی، گروه مردم شناسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

ناصر فکوهی - استاد مردم شناسی، گروه مردم شناسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بیش از نود درصد از منابع آب کشور در بخش کشاورزی به مصرف می‌رسد. این در حالی است که محصولات زراعی تولیدی عمدتاً مصرف داخلی دارند. این‌گونه به نظر می‌رسد روی دیگر بحران آب حاصل شده از کشاورزی در ایران، تقاضا و رژیم غذایی مصرف کنندگان است. رژیم غذایی شهروندان اکنون به سرعت در حال چرب، پرپیمان و کالریک شدن است و از این جهت تغذیه به شکلی غیرمستقیم حجم بالایی از منابع آبی را به خود اختصاص می‌دهد. با اشراف بر بحرانی شدن وضعیت آب کشور در نیم قرن اخیر، ما در این پژوهش در پی پاسخگویی به این پرسش ایم که چه عادات غذایی و سبکی از زندگی در تاریخ ایران، مانع از خشکی کشور و دست‌اندازی به نظم طبیعی می‌گشته است؟ برای پاسخگویی به این پرسش، ضمن بررسی کتب و سفرنامه‌های تاریخی، از خلال مصاحبه‌های کیفی با سالمندان و عشایر، صحت این نوشته‌ها مورد واکاوی و مذاقه قرار گرفته است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که سازگاری ایرانیان با طبیعت، مرهون عواملی چون جمعیت ۱۰ میلیونی و کمتر، تحرک و پویایی شدید جمعیتی، رژیم غذایی منطقه‌ای، کم‌تنوع و محدود، استقامت بالا و تقدیرگرایی است. بدیهی است که ادامه حیات پایدار در ایران، منوط به ترویج رژیم‌های غذایی سازگار با اقلیم خشک کشور می‌باشد.

کلمات کلیدی:

بحران آب، قحطی، سفره، غذا، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1185149>

